

holdes Gudstjeneste i Kirken. Den holdes for Tiden i Sct. Cathrinekirken, til hvilken der, saa vidt jeg ved, ogsaa hører et Landsogn. De arbejder imidlertid saadan ved Kirken, at for at nævne et Eksempel, der i Sommer ikke var mere Arbejde i Kirken, end at en Mand gik med en Hammer og en Tang og trak gamle Søm ud af Brædder, som havde været brugte til Stillads. Det var hele Arbejdsstyrken; og noget lignende var ogsaa Tilfældet i Fjor Sommer. Lige saa snart som Dagene imidlertid begynde at blive korte, og Vinteren staar for Døren, kommer der Folk til Ribe Domkirke for at arbejde, og det kan Befolkningen ikke forstaa. Jeg vil da ogsaa som Privatmand sige, at jeg vil nødig have mit bygget om Vinteren, og især ved det udvendige Arbejde er det efter min Mening fuldstændig upraktisk. Man kan heller ikke rolig se paa, at Statens Penge blive øste ud paa en Maade, hvorved Arbejdet maaske ikke kan blive godt paa Grund af Aarstiden. Forholdet er altsaa det, at saa vel i Sommer som i Fjor Sommer er der saa godt som ikke rørt en Finger ved Arbejdet derovre, det er kun sket om Vinteren i den daarligste Arbejdstid. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Kultusminister: Hvad er Grunden til, at det absolut skal tage 8 Aar at restaurere Ribe Domkirke? Befolkningen kan ikke komme til at benytte deres Kirke i en nogenlunde overskuelig Fremtid, hvis det bliver ved paa denne Maade. Efter Opfordring — positiv Opfordring — af Befolkningen derovre — Højremænd saavel som Venstre-mænd ere enige i det Stykke — tillader jeg mig at spørge den højtærede Kultusminister: Hvad er Grunden til dette Sløseri derovre? Det er mig bekendt, at den afdøde Stiftsprovst Koch sad i den Komite, eller hvad det nu kaldes, som havde Tilsyn med Domkirkens Restauration, men han er forlængst død, og saa vidt mig bekendt, er der ingen kommen i hans Sted fra Ribe til at deltage i Tilsynet. Der er kommet en ny Stiftsprovst, maaske han er lige saa brugelig dertil som den gamle, det ved jeg ikke, men i alt Fald tror jeg at vide, at der ingen er kommen i Stiftsprovst Kochs Sted. Naar man ser paa den Maade, hvorpaa Arbejdet fra Statens Side drives, faar man virkelig Mistillid til Forlangender om Bevillinger paa Finansloven til Restaureringsarbejder, der skulle koste saa og saa mange Tusinde Kroner. Nu vil den højtærede Minister maaske give mig et Svar.

Jeg vil kun gøre en Bemærkning endnu til den højtærede Kultusminister. Kirke-

raadet skal jeg ikke komme ind paa, det har det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) jo saa rigtig og udtømmende omtalt. Det har for Resten ogsaa den Egenskab at være provisorisk, hvilket ikke skal give os særlig Interesse for denne Institution. Jeg vil tillade mig at gøre blot en ganske kort Bemærkning om de saa meget omtalte københavnske Kirker. Det er maaske det høje Ting bekendt, at der forleden Aften blev holdt Møder i 11 Kirker i København af Præster dels fra København og dels fra Landet for at virke for den københavnske Kirkesag. Da jeg har været og fremdeles er en Modstander af at øse Penge ud til Kirker i København, som Forholdene ere — det er hverken af antikirkelige eller antikristelige Grunde, jeg er derimod — tillod jeg mig for at læse noget at gaa hen og høre, og for at faa selve Chefens Mening at kende, gik jeg til Vilhelm Beck. Han oplyste da i Garnisonskirke, at inden dette Aarhundrede gaar ud, vilde der ad privat Vej være rejst 11 ny Kirker her i København. Det sagde Vilhelm Beck, saa man maa antage, det er rigtigt. Jeg er vis paa, at flere Rigsdagsmænd, der vare til Stede, kunne vidne, at saaledes faldt Mandens Udtalelser. Men er Forholdet det, at der inden Aarhundredet gaar ud, ad privat Vej vil rejse sig 11 Kirker, og tager man i Betragtning, at Klingbøjten, som gaar Landet over almindelig Bededag, har indbragt 25,000 Kr. i Fjor, spørger jeg: Hvad Grund er der for os fra Rigsdagens Side til at give Penge til Kirker i København? Paa Landet trænges der ganske anderledes til Kirker, lad os der give Penge som hidtil. Jeg husker nok den Gang, vi kom ind paa at give denne Bevilling. Det varede længe, inden vi gik ind paa overhovedet at give disse Bevillinger, og hvorfor gik vi ind paa dem? Fordi det var fattige Egne, der havde milelangt til Kirke, og for hvis Beboere det var umuligt at faa deres kirkelige Trang tilfredsstillet paa rimelig Maade uden Støtte fra Staten. Derfor gik vi ind paa disse Bevillinger, og derfor ønsker jeg fremdeles at være med til disse Bevillinger paa Landet, hvor der er Trang dertil. Men naar København, inden 3 Aar ere omme, har 11 Kirker til og har Lov til at lade Klingbøjten gaa omkring i alle Kirker i Landet almindelig Bededag, og denne har indbragt over 25,000 Kr. sidste Aar og 17,000 Kr. Aaret før, spørger jeg: Hvad Grund er der for os her til at øse Sta-